



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Matthaei Tympii Aureum Specvlvm Principvm,
Consiliariorvm Iudicvm, Consvlvm, Senatorvm, Et Aliorvm
Magistratvum Cvm Ecclesiasticorum tum Politicorum
omnium**

Tympe, Matthäus

Coloniae Agrippinae, 1617

33 Virum officio, non officium viro quærere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52641)

gere omnia volunt. (Plut. de Rep. ger.)

Ludouicus Vngaria Rex à Casimiro Magno Polonorum Rege in Regni successionem adoptatus, petentibus Polonorum Legatis, & Vngarorum Proceribus, vt Regnum susciperet, respondit: Non satis intelligere, neque hos quid suaserat, neque illos quid petant. E neutrorum enim re id fore: sicut neque duobus quidem grecis expediat vnum pastorem habere. Duas Respublicas vlla ratione sine alteriutrius, siue ad eod vtriusque malo & incommodo ab vno administrari posse. Et si post, victus ab Oratoribus, annuerit, Cræmerus lib. 13.

SIGNVM XXXIII.

PRIMUM OFFICIO, NON OFFICIUM

Vno querere: nec officium publicum plus offerenti vendere.

Alexander Seuerus Imp. non vltro ambientes, sed inuitos & reluctantes publicis officiis præficere solebat: aiebat enim nihil esse minus, si qui munus aliquod emerint, idem rursus vendant, id est, venalem iustitiam habeant: (iuxta verbum: Officia non vendere.)

Emerat ipse prius, vendere iure potest.) nec sine rubore puniri posse eum, qui quod emit, vendit. Aelius Spart. Vide de Ambit.

Alexius cognomine Angelus, Orientis Imp. iniussu, seu primo die Imperij, proclamari iussit, Magistratus sese non venditurum; sed delectu ex optimis

V u 5

optimis

Optimis habito, gratuito mandatum: (*Nicetas lib. 2.*) vt & *Aeneas Syluius* dicebat: Dignitates homines dandi, non hominibus dignitates.

3. *Nero* initio Imperij in Senatu iactauit, vel se natui promisit, nihil suis in penatibus venale, aut ambitioni peruium sese permissurum. *Tac. lib. 3.* Aulici ergo eius etiam puras manus habuerunt.

4. *Iustinianus* Magistratum venalitate summo opere cauendam, non vno in loco moeret, et que omnis nequitiae principium & finem (*Novell. Const. 8.*) appellat, quod ex ea oriaur, vel ut quaedam sentina, morborum omne genus, quibus certissimò Resp. ad interitum, aut certe mutationem perducitur solet: vt & *Demosthenes* scribit, *Orat. de Corona*, ciuitates tum agrotasse, cum Magistratus intenti essent muneribus, & nimis delicati in otio degerent ciues, & inde subuestionem Reip. illorum ex inopinato accidisse. Et *Iulius Vopiscus* declinantis Imperij Romani omnem eidem rei adscribit, dū sub *Aureliano Imp.* officia venalia esse coeperunt, neq; dabatur hominibus, sed diuitijs. Et cum Imperiū Romanū nouis rectoribus esset redintegratū, suoq; pristino restitutū, *Phocas* illud affixit, quod sub ipso vetus nobilitas, nec probata virtus ad Magistratus capessendos aditū praeberet, sed pecunia iusque, qua qui magis pollebat, auctione proposita, alijs licitatoribus praeponebatur.

† *Baron.*

Tom 8.

Anno christi

1600.

5. *Imp. Leo*, agēs de electione Episcopi, arceperatur cogendus, rogatus recedat, inuitatur cogat: sola illi suffragetur necessitas excusandi. *quoniam 31. C. de Episc. & Cler.*

6. *Martianus* simulatque Imp. ab omni exercitū creatus fuit, initium reformationis Reip. ex eo

inceptit, qua ambitio coërcebatur, & cōfestim
creuit, nemini pecunia Magistratum esse con-
tendendum. Tom. 2. Biblioth. Sanctæ. Theod. Lector
Collect.

Idipsum etiã fecisse *Anastasium Imp.* scribit,
Magistratus, ante venales, gratis contulisse.

Alexander Seuerus Vetricium Thourinum, cō-
stituit, quod suum suffragium vendidisset his,
quæ se aliquid petebant, ad palum alligari iussit,
et apposito igni ex humida materia, præcone cla-
more: Fumo punitur, fumos qui vendidit.

Quoniam tempore *Iustiniani* inualuerat, ve-
nicili admissionales à petētibus honores aliquid
comperent (quod suffragiū vocat Iustin.) ipse su-
per omne genus suffragiorū (vide locum de Am-
brosio) sequutus hac in re *Theodosij* & *Valentiniani*

constitutionē: quæ extat. † Rectè: nã per has for-
mularias euertitur, & beneficij gratia subtra-
hitur (quia beneficiarij, non tã Principi, quã suf-
fragatoribus aulicis beneficiū seu dignitatē ac-
cipiunt.) Adhæc merita (quæ alioquin sem-
per attendenda) nō considerantur. Deniq; si
merita pateat hominibus dignitatū portæ, sæpe
ambrosiosissimi quiq; stabello diuitiarum accensi,
ambrosiosiq; cupidine permoti, ad quaslibet di-
gnitates aspirabunt, ac perueniēt, quas vbi ade-
riuerint, multiformi iniquitate expensas, eam
rem factas, sarcire conabuntur.

Franciscus II, Gallia Rex, statim primis Re-
cipiens (*Francisco Oluiario* suatore) legem
dedit, qua, vt Iudices spectata integritatis & e-
lectionis in supremis Regni Curijs, & inferiori-
bus subsellijs constituerentur, edicebatur, vt
potestatem penes ipsos Iudices ius esset, tres
probi

† l. vi. c.

ad l. Iul.

Repet.

probitate, & iuris scientia conspicuus nominandi ex quibus quem vellent Rex deligeret. *Thuanus lib. 17 Hist.*

11. *D. Ludovicus* inter salutaria praecepta, cum Philippo filio dedit, eum monuit, vt ad Sacerdotia seu Beneficia Ecclesiastica bonos duntaxat, & optimè meritos per seipsum, & quidem eoslibet nominaret. Sciebat vir Diuino afflatus Spiritu, vbi officia indignis conferuntur, interurbani iustitiam distributiuam. Certè inter causas excusationis vrbis Hierosolymę hanc adfert Egesippus, quod quod Sacerdotia atque Pontificatus maxime non nisi ad homines ineptos, indoctos, & inuarias deferrentur. Quis enim locus tutus, aut

Ex venditione Magistratum, non licet facere compendium.

Imp. *Leo & Anthem.* & quæ causa poterit excusata, si veneranda Dei Tempia pecuniis pugnentur? quem murum integritatis, arcolum fidei prouidebimus, si aui sacra penetralia veneranda proserpat? quid deperit, si sanctum esse poterit, aut securum, si sanctum corrupta corrumpatur? Cesset itaque Alacritas imminere profanus ardor auaritiæ, & aditus repellatur piaculare flagitium. *l. fin. de Episc. & Cler.*

12. *Theodosius & Valentinianus Imp.* cohererunt iuramentum subeuntium administrationem vel Magistratus, vt neque quicquam se debeat vel duros, vel promississe pro sortiendis administrationibus, neque dum in administrationibus fuerint, quicquam præter salaria acceptura mittant. *in l. fin. ad legem Iul. repetund. lib. 8. 27.*

13. Cum à *P. Scipione Africano* quidam verus sectator ex numero amicorum non impetrasset

se Praefectum in Africam duceret, & id ferret
 molestè: Noli, inquit, mirari, si tu à me hoc non
 petras: ego iam pridem ab eo, cui meam exi-
 mationem curæ fore arbitror, peto vt mecum
 profectus proficiscatur, & adhuc impetrare non
 possum. (Cic. 4. Verr.) Docuit Scipio suo exemplo
 magistratum, ne ambitiosè petentibus officia,
 conferant; sed defugientibus, quòd suæ
 imbecillitatis conscij.

Quinam
 maximè
 idonei sint
 officijs ob-
 cundis.

Honores turpissimo quæstui exponi non
 debent: meretrices enim sunt dignitates, quæ se
 habent lucro: ignominiosi sunt honores, qui
 venduntur pretio: creantur enim Magistra-
 tus, non vt onerent, sed vt honorent ciuitatem;
 non vt ciues premant, sed vt oppressis opem cle-
 menter ferant.

Hinc boni Magistratus solos bonos seu tho-
 ræ virtutis indutos (etsi sanguine non sint illu-
 ces) ad honores euehunt; malos è folio in vis-
 um & lutum deturbant: Honor enim verus est
 reverentia solùm bonis debita, & data in signum
 virtutis. (Seneca: Nunquam Stygias fertur ad vm-
 bras Inchoa Virtus.)

Cum Amasi Regi Aegypti populus parentes
 suos, viles artifices, indignabundè obijceret, eiq;
 querere pro officio recitaret, vas quoddam aureū
 quod Principes Aegyptiorum vomere & me-
 re solebant) in celebre idolum fundi & com-
 munitari iussit, in templo erexit, instituit festum,
 quoque populum, nouum Deum admirantur om-
 nes, venerantur singuli. Amasis Rex sapiens in
 templum ascendit, sic affatur: Charissimi ciues, cur
 hoc contemnitis, & tamen Deum ex matula con-
 temnitis adoratis? & Ciues, non locum, sed virum: non
 me

Generis hu- me seruum, sed Regē respicite. Hoc intellectu, po- pulus prostratus cecidit, contemptum Regem adorauit, atque ita humilitas loci huic insigni- ro imperium non negauit.

Libenter
orare.

SIGNVM XXXIV.
ADMODVM ORANDI STI-
dio deditum esse.

1. DVX populi Israelitici *Moses* quādam o- sollicitē pro populi peccatis Domino im- plicarit, ipse fateatur, dicēs: (Deut. 9.) *Lacus erat Domino 40. diebus & noctibus, quibus eum suppliciter deprecabar, ne deleret vos, &c.* Vide etiam *boni Clerici.* Orant *Iosaphat*, 2. Paral. 1. Ezar. 4. Reg. 19. 10. *Manasses*, 2. Par. 33.
2. *Rex Salomon* de se ait: (Sap. 8.) *Ad hunc Dominum & deprecatus sum illum, & dixi ex totis precibus meis.* Quis nescit eum conceptis verbis a Deo piētiam postulasse, velut vnicum Imperij, & imperantis firmamentum: (3. Reg. 3. 2. Paral. 1.) quāque Deus illi impertiuit, cum diuitijs, quae non postulauit, vt nemo fuerit illi similis vniuersae nec porro futurus sit.
3. *D. Stephanus Vngarorum Rex*, interdum dicitur iuri, ac regalibus officijs & negocijs inuacantibus: noctes ferē infomes ducens, in diuina contemplatione versabatur, cum assiduis lacrimis pro publica & priuata salute suppli cando.
4. Hierosolyma per sacrum illud insignem Iū recepta, quod fuit Anno MIC. cum inter principes, qui eō multi conuenerant, de creando Regē consultaretur, coepisse inquisitionē fieri de Regiorū vita & moribus: quā etiā, vt cuiusque

* Bonfin.

lib. 1. dec. 2.